

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

Antoniemu Ciesielskiemu w Rokitnie powiatu grodzieńskiego.

Warszawa, dnia 8 września 1938 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Stawoj Składkowski.*

—oOo—

426.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 7 września 1938 r.

o wykazie wystaw, organizowanych w myśl postanowień układów międzynarodowych, na które podstawie będą wydawane zaświadczenia, stwierdzające zwolnienie od obowiązku uzyskiwania zezwolenia na publiczne posługiwanie się odznaczeniami otrzymanymi na tych wystawach.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o publicznym posługiwaniu się odznaczeniami, uzyskiwanymi za granicą na wystawach gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 813), ogłaszam wykaz wystaw, organizowanych w myśl postanowień konwencji o wystawach międzynarodowych, podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 84, poz. 728):

Wystawa Sztuk Dekoracyjnych w Mediolanie w 1933 r.

Wystawa Międzynarodowa w Brukseli w 1935 r.

Specjalna Wystawa Międzynarodowa Lotnictwa w Sztokholmie „Ilis” w 1936 r.

Wystawa Sztuk Dekoracyjnych w Mediolanie w 1936 r.

Wystawa Międzynarodowa w Paryżu w 1937 r.

Wystawa Specjalna Lotnictwa w Helsinkach „Sili” w 1938 r.

Wystawa Specjalna Rzemiosła w Berlinie w 1938 r.

Na podstawie powyższego wykazu izby przemysłowo-handlowe, terytorialnie właściwe dla siedziby posiadacza odznaczenia uzyskanego na wymienionych wystawach, są uprawnione do wydawania zaświadczeń, stwierdzających zwolnienie od obowiązku uzyskiwania zezwolenia na publiczne posługiwanie się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej tymi odznaczeniami.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) *M. Sokołowski,*

Podsekretarz Stanu.

—oOo—

427.

**OBWIESZCZENIE
URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA**

z dnia 5 września 1938 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% premiowej pożyczki dolarowej serii III.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie wypuszczenia serii III premiowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 438), w dn. 1 września 1938 r. zostało wylosowanych 100 premii na ogólną sumę 75.000 dolarów według niżej podanych wielkości premii i numerów obligacji:

40.000 dol.

662526

8.000 dol.

367400

po 3.000 dol.

53659, 230123, 629736

po 1.000 dol.

221190, 252709, 345159, 877380, 1377679

po 500 dol.

350, 389214, 977552, 1081606, 1284237
178704, 809448, 1032156, 1097686, 1288987

po 100 dol.

20285	253426	469106	738575	959076	1166854
22241	284916	513442	767432	961389	1199833
27719	327569	535509	784050	965213	1263092
37994	341351	547978	793323	972072	1290578
57849	360844	574189	818108	980325	1330899
80713	362140	600903	831899	1001407	1355748
120445	363300	634472	861786	1007555	1368300
132278	369265	635187	862380	1023925	1419644
143829	375053	637170	862571	1027898	1447023
147088	379127	640591	864918	1037060	1469417
175807	380176	641458	900524	1042681	
205825	399241	659640	926930	1053258	
232992	424578	700285	945848	1078631	
238287	463009	734840	959060	1116412	

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:

(—) *Dr Jakubowski.***ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o przemiele pszenicy i żyta.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przemiał zbóż chlebowych nie podlega ograniczeniom.

§ 2. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki, nie odpowiadającej standartom giełd krajowych.

§ 3. Worki z mąką, przeznaczoną do spożycia w miastach, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości wymiału.

§ 4. Kto narusza przepisy §§ 2 i 3, będzie karany w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) karą aresztu do 3 miesięcy lub grzywną do 3.000 zł.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 sierpnia 1938 r. Nr 60, poz. 465).

—oOo—

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) i art. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uprawnienia przewidziane w art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku przekazuje się wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Uprawnienia powyższe mogą wojewodowie przekazać w części lub w całości powiatowym władzom administracji ogólnej oraz prezydentom miast wydzielonych.

§ 2. Ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów mogą być regulowane, celem zapobieżenia i przeciwdziałania nadmiernejwyżce cen tych przedmiotów.

Podstawą do wyznaczania cen są koszty produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszty wymiany.

§ 3. Władze, wymienione w § 1, wyznaczają ceny na podstawie opinii komisji cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

§ 4. Komisje, wymienione w § 3, składają się z przewodniczącego oraz 3 członków i ich zastępców mianowanych na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

Każda z wymienionych izb przedstawia po jednym kandydacie na członka oraz jego zastępcę.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę jako też członków i zastępców wojewódzkich komisji mianują i zwalniają właściwi wojewodowie (w m. st. Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę), komisji zaś powiatowych i w miastach wydzielonych właściwi starostowie powiatowi lub prezydenci miast wydzielonych.

§ 5. Sposób i porządek obrad komisji określa regulamin ustalony zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Władza przekazująca swe uprawnienia w myśl § 1 ma prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii komisji w myśl udzielonych instrukcji;

2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę;

3) rozwiązać komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie;

4) odebrać uprawnienia do wyznaczania cen.

§ 7. W przypadkach wymienionych w § 6 pkt 2 i 4 oraz w przypadkach nieprzekazania uprawnień do wyznaczania cen (§ 1) właściwa władza wyznacza ceny na podstawie opinii komisji powołanej przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 4 i 5.

§ 8. Kto żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie przewidzianym rozporządzeniem niniejszym, ulegnie w drodze administracyjnej w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 złotych.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 sierpnia 1938 r. Nr 60, poz. 466).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych wydał dn. 9 września r. b. do pp. wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, starostów i przewodniczących wydziałów powiatowych, Komisarza Rządu w Gdyni oraz wszystkich zarządów miejskich i zarządów gminnych na obszarze całego Państwa, z wyjątkiem województwa śląskiego, okólnik, ujmujący zasadnicze wytyczne w sprawie wyborów samorządowych. Treść tego okólnika jest następująca:

„W związku ze zbliżającymi się wyborami samorządowymi uważam za konieczne udzielenie Panom wojewodom i starostom oraz przełożonym gmin wiejskich i miejskich następujących ogólnych wytycznych:

Swobodne wykonywanie praw wyborczych.

Intencją Rządu przy wnoszeniu projektów samorządowych ustaw wyborczych oraz wołań Izby Ustawodawczych przy uchwalaniu tych ustaw było zapewnienie szerokim masom obywateli takich warunków, aby mogli oni w pełni i z całą swobodą decydować zarówno o doborze kandydatów, jak i głosowaniu na tych, których darzą swym zaufaniem. O takim stanowisku Rządu i Izby Ustawodawczych świadczą dogodne dla wyborców ustawowe terminy czynności wyborczych, przewaga czynnika obieralnego w komisjach wyborczych i prawo udziału w akcji wyborczej mężów zaufania wyborców oraz decydujący udział czynników samorządowych w rozstrzygnięciu protestów.

To też wyborcy powinni być wolni zarówno od niewłaściwej ingerencji władz, jak i presji czynników niepowołanych. Rola władz administracyjnych, sprawujących nadzór nad czynnościami wyborczymi, polega na pieczy nad prawidłowym ich biegiem, a interwencja może mieć miejsce jedynie w wypadku bezpodstawnego naruszenia przez organa wyborcze lub inne osoby praw wyborców oraz pogwałcenia ustawy, mogącego spowodować nieważność aktu wyborczego.

Rzetelność aktu wyborczego.

Drugą podstawową przesłanką, jaka przyświeca samorządowym ustawom wyborczymi, jest zapewnienie rzetelności aktowi wyborczemu. Choć w ustawach tych nie ma sankcji za naruszenie tej zasady, na straży jej stoi kodeks karny, grozący karą za nadużycia wyborcze do 5-ciu lat więzienia (art. 118 — 124 k. k.).

Apeluję do wszystkich obywateli, którzy zasiadać będą w komisjach wyborczych, o należyte przeprowadzenie powierzonych im ustawowo czynności wyborczych i przeciwstawienie się jakimkolwiek próbom zniekształcania woli wyborców bez względu na to, z którejkolwiek strony byłyby podjęte.

Troska o pozostawienie wyborcom swobody w wykonaniu prac wyborczych oraz o rzetelne przeprowadzenie aktu wyborczego nie może jednak nikogo zachęcać do lekkomyślnego wnoszenia niesłusznych i oszczerczych oskarżeń. Takie doniesienia ścigane są z urzędu z mocy art. 143, 144 i 147 k. k., niezależnie od odpowiedzialności karnej z oskarżenia prywatnego za oszczerstwo.

Protesty wyborcze.

Omówione wskazówki dotyczą również postępowania przy rozstrzygnięciu protestów wyborczych. Podległe mi władze oraz współdziałające z nimi z głosem stanowczym kolegia obywatelskie powinny badać je z całą skrupulatnością i obiektywizmem. Protesty bowiem w zasadzie powinny być wyrazem reakcji przeciw ewentualnym nieprawidłowościom w przeprowadzeniu aktu wyborczego i powinny stanowić podstawę do skontrolowania, czy przepisy ustaw wyborczych oraz scharakteryzowane powyżej ich intencje nie zostały w postępowaniu wyborczym wypaczone i czy akt wyborczy jest wyrazem woli obywateli. Od tego rodzaju uzasadnionych protestów odróżnić należy protesty, które mogą być częstokroć wyrazem jedynie demonstracji grup wyborczych, niezadowolonych z wyniku wyborów. Wyborcy powinni uświadomić sobie, że wnoszenie protestów bezpodstawnych przynosi tylko szkodę samorządowi, opóźnia bowiem termin wyborów do organów wyższego stopnia a w związku z upływem kadencji dotychczasowych rad może nawet pozbawić gminę na pewien czas reprezentacji samorządowej.

Skład komisji wyborczych.

Jedną z podstawowych rękoma prawidłowego przebiegu wyborów będzie należyty dobór przewodniczących i członków komisji wyborczych z pośród osób, znanych ze swej uczciwości obywa-